

«Quo vadis», Andorra?

Aquest hivern està sent força particular, i no tan sols al nostre petit país sinó a tots els Pirineus i també als Alps. Es podria dir que la situació de falta de precipitacions en forma de neu i de temperatures clarament més altes s'ha estès al llarg de tot l'hemisferi nord. Tot apunta que no serà fins la primavera quan tindrem una veritable variació quant a precipitacions. Pel que fa al fred, ja veurem si ens quedem tal com estem, atès que els dies van transcorrent i res no fa pensar en foradades siberianes intenses o fortes invasions d'aire fred polar que porten nevades a les muntanyes, aquest any tan seques. És clar que alguna petita entradeta d'aire fred hi haurà d'haver, encara que cada cop queda menys temps i pràcticament podríem liquidar l'hivern com a tal.

Meteorològicament parlant els mesos d'hivern són el desembre, el gener i el febrer. De fet, al llarg d'aquests últims mesos les precipitacions han estat molt per sota de les mitjanes habituals. Si continua així, aquest hivern 2006-2007 serà recordat durant força anys per les temperatures altes i per les precipitacions escasses. Encara és aviat per fer balanços, però de segur que, igual que es va parlar de l'estiu del 2003 com un model d'estiu que es podrà repetir al llarg del segle XXI, amb nits tropicals (nits amb mínimes per damunt dels 20°C), els experts en canvi climàtic també parlaran d'aquest hivern com un model que es podrà tornar a reproduir aquest segle.

El problema que es planteja Andorra durant el segle XXI és com afrontar aquest possible canvi de situació. No seran cada estiu ni cada hivern tan catastròfics com aquests últims, però la repetició de situacions semblants sí que pot fer trontollar una part de l'economia enfocada a l'explotació de la neu i a tot el que es mou al voltant seu. L'única solució que s'ha d'anar imposant és l'adaptació i l'explotació racional. Pensem el daltabaix que suposaria tres hiverns tan dolents com aquest. Cal tenir en compte que això podria succeir en els anys vinents i cal estar preparat. La memòria meteorològica, però, és més aviat nul·la quan hi ha un període més o menys llarg de nevades abundants. Ara bé, cal pensar que la tendència és la repetició d'hiverns secs i càlids i tard o d'hora s'acabarà imposant.

Què ha de fer Andorra en aquesta situació? És clar, plantejar-se la viabilitat econòmica de crear nous espais de neu i ginys mecànics que potser no podran ser amortitzats en el temps previst. La nova sensibilització del jovent i la reconversió a pensaments més ecològics en totes les capes de la societat, tant en els països més desenvolupats en aquest aspecte com en els que no, ens du sense cap dubte a una visió molt diferent del nostre entorn de la que hi havia durant la segona meitat del segle XX i que encara hi ha a l'inici del XXI al nostre país. Estem en un clar període de transició i qui no ho tingui clar fracassarà a l'hora de mantenir el mateix sistema de fins ara. Cal una explotació més responsable del nostre entorn conservant el nostre patrimoni natural, ja que és el futur d'una part de la nostra economia.

Josep Tomàs, *Bondia*, 8 de febrer del 2007.

COMPRÉHENSION ÉCRITE ET EXPRESSION (14points)

1. Quins canvis climàtics afecten Andorra i tot l'hemisferi nord? Justifiqueu la vostra resposta amb exemples del text.
2. Quines conseqüències aquests canvis poden tenir per a l'economia andorrana i per què?
3. Basant-vos en el text i en l'experiència personal, digueu si compartiu l'opinió de l'autor quan declara: "Cal una explotació més responsable del nostre entorn conservant el nostre patrimoni natural".
4. Com podem lluitar en contra de la degradació del clima a nivell personal, en la vida de cada dia? Justifiqueu la vostra resposta amb exemples concrets comentats.

TRADUCTION (6 points)

Traduïu:

La nova sensibilització del jovent i la reconversió a pensaments més ecològics en totes les capes de la societat, tant en els països més desenvolupats en aquest aspecte com en els que no, ens du sense cap dubte a una visió molt diferent del nostre entorn de la que hi havia durant la segona meitat del segle XX i que encara hi ha a l'inici del XXI al nostre país. Estem en un clar període de transició i qui no ho tingui clar fracassarà a l'hora de mantenir el mateix sistema de fins ara. Cal una explotació més responsable del nostre entorn conservant el nostre patrimoni natural, ja que és el futur d'una part de la nostra economia.